SERVASANCTUS TUSCUS DE FAENZA

Italien (?), 3. Viertel 15. Jh.

Seite 109v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

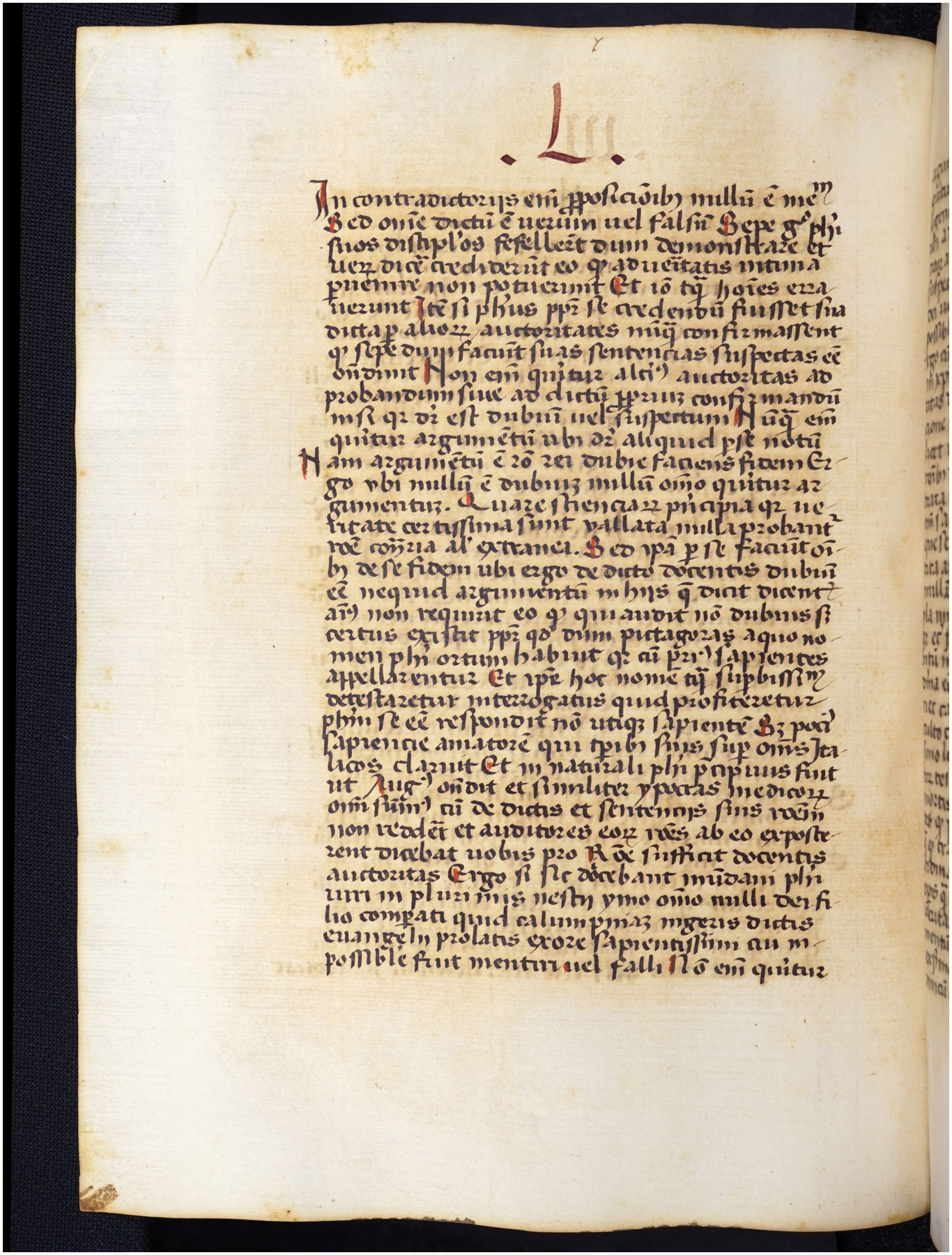

L

In contradictorijs eim ppositionib; mullu e me
Sed omne dictu e uerum uel falsu Sepe g. phi
losophos discipl'os fefellerunt dum demonstrare et
uerz dicere credidernt eo q ad ueritatis intima
penetrare non potuerunt Et ro tu homines erra
uerunt Ite si phus ppter se credendu fuisset sua
dicta p alios auctoritates mulu confirmassent
q' sepe dupl' fecerunt suas sententias suspectas ee
ondunt Non eim quitur alicui auctoritas ad
probandum sine ad dictu ppriu confirmandu
nisi qr di est dubiu uel suspectum Nu eim
quitur argumetu ubi de aliquid pse notu
Nam argumetu e ro rei dubie faciens fidem Ergo
ubi nullu e dubium nullu omno quitur ar
gumentum. Quare sciencarum principia qr ne
cessitate certissima sunt vallata nulla probant
rone contra al' extranea. Sed ipa p se faciunt oi
bus de se fidem ubi ergo de dicto docentis dubiu
ee nequid argumentu in hijs q dicit dicent
ali non requirit eo q' qui audit no dubius si
certus existit ppter qd dum pitagoras a quo no
men phi ortum habuit qr ali pri sapientes
appellarentur Et ipe hoc nome tu superbissimu
detestaretur interrogatus quid profiteretur
phm se ee respondit no utiqz sapiente Sz potius
sapiencie amatore qui tribus suis sup omnes ita
licos claruit Et in naturali phi principius fuit
ut Aug' ondit et simiter ypocras medicorum
omnium' ali de dictis et sententijs suis rone
non redderet et auditores eorum rones ab eo exposte
rent dicebat uobis pro R de sufficiat docentis
auctoritas Ergo si sic dicebant imudam phi
lum in plurimis nesciu ymo omno nulli dei fi
lio compati quid calumpniaz in gestis dictis
euangelij prolatis ex ore sapientissimi an im
possibile fuit mentiri uel falli No eim quitur